

දේශීය ගොවියා වෙලාගත් ණය ගැනිභාවය

පුරාණ ගොවි සමාජ තුළ පැවති තාක්ෂණික ක්‍රම, දියුණු වන ලෝකයක් සමඟ වෙනස් වීමට

පිළිබඳව ගොවි ජනතාව තුළ උද්‍යෝගයක් ඇති වන්නට වූයේ මේ තත්ත්වය හේතුකොටගෙන ය.

පුරාණ ගොවි සමාජ තුළ පැවති තාක්ෂණික ක්‍රම, දියුණු වන ලෝකයක් සමඟ වෙනස් වීමට පටන් ගැනීම හේතුවෙන් ගොවි සමාජයේ සමාජීය, සංස්කෘතික මෙන්ම ආර්ථික වශයෙන් ද වෙනස්කම් රැසක් පැන නැගෙන්නට විය.

පටන් ගැනීම හේතුවෙන් ගොවි සමාජයේ සමාජීය, සංස්කෘතික මෙන්ම ආර්ථික වශයෙන් ද වෙනස්කම් රැසක් පැන නැගෙන්නට විය. ආර්ථික වශයෙන් ගත් කල දැකිය හැකි ප්‍රධාන ලක්ෂණයක් වූයේ දියුණු තාක්ෂණික ක්‍රම භාවිතයත් සමගම කෘෂිකර්මාන්තය සඳහා අවශ්‍ය මූල්‍යමය දායකත්වය ද ඉතා ඉහළ මට්ටමකට පැමිණීමයි. බිම් සැකසීමේ පටන් අස්වනු අලෙවි කිරීම දක්වාම පුරාණ ගොවි සමාජ තුළ භාවිත වූ ස්වකීය මෙන්ම පාරම්පරික ක්‍රම, ක්‍රම ක්‍රමයෙන් ඉවත්ව යාමත් සමඟ ඉහළ මූල්‍යමය දායකත්වයකින් යුතු නව තාක්ෂණික ක්‍රම කෙරෙහි ගොවියා තුළ වැඩි උනන්දුවක් දක්නට ලැබුණි. මෙසේ කෘෂිකාර්මික කටයුතු සඳහා අවශ්‍ය මූල්‍යමය දායකත්වයේ ඉහළ නැගීමත් සමඟ ඒ සඳහා අවශ්‍ය මූල්‍යමය පිරිවැය සම්පාදනය කර ගැනීමේ ගැටළුවකට මුහුණ දීමට ගොවීන්ට සිදු විය. "ණය" ගැනීම

ආර්ථිකයක් තුළ පවතින මූල්‍ය සංරෝධක ඉවත් කිරීමේ දී විශාල කාර්ය භාරයක් 'ණය' මගින් ඉටුවෙයි. 1948 තරම් ඈත කාලයක පටන්ම ශ්‍රී ලංකාවේ දේශීය කෘෂිකර්මය වැඩි දියුණු කිරීම සඳහා කෘෂිකාර්මික ණය ක්‍රමයක පූර්ව අවශ්‍යතාවය ප්‍රතිපත්ති සම්පාදකයන් විසින් ද පෙන්වා දී තිබුණි. කෘෂි - කර්මාන්තයේ නව තාක්ෂණික ක්‍රම භාවිතයේ වේගවත් භාවයක් ඇති කිරීමට කෘෂිකාර්මික ණය සැපයුම ඉවහල් වෙයි.

ණය ලබා ගැනීම ගොවීන් අතර ප්‍රචලිතව පැවතියේ මුල් කාලයේ වුව ද, යම් යම් ගැටළු පාදක කොට ගෙන වර්තමානයේ පවා ආයතනික නොවන මූල්‍ය මගින් ණය ගැනීම ද සිදු වෙයි. මේ යටතේ තම නෑදෑයන්, හිත මිතුරන් සහ පෞද්ගලිකව ණය දෙන්නන්, කඩ හිමියන්, වෙළෙන්දන් වැනි අය ද සැලකිය හැකි වේ. මෙහි දී පාලනයකින් තොරව ගෙවීමට සිදුවන අධික පොලී ප්‍රතිශතයන් මෙන්ම ණය හිමියන් විසින් පනවන විවිධ අවාසිදායක කොන්දේසි හේතුවෙන් ගොවියාට සිදුවන අවාසිදායක තත්ත්වයන් හා දුෂ්කරතා මග හරවා ගැනීමට ආයතනික මූල්‍ය මගින් ණය සැපයීමේ අවශ්‍යතාවය කාලයක පටන් මතු වෙමින් පැවතිනි.

ආයතනික මූල්‍ය මගින් කෘෂිකාර්මික ණය සැපයීමේ ප්‍රධාන අරමුණ වූයේ වගා කටයුතු සඳහා අවශ්‍ය ණය, අඩු පොලියට ලබාදීම හා ගොවීන්ගේ නිෂ්පාදන සඳහා විවෘත වෙළෙඳපොළෙන් ලැබිය හැකි ඉහළම මිල මවුන්ට ලබා ගැනීම පහසු කිරීමත් ය.

1947 දී ආයතනික මූල්‍ය මගින් අඛණ්ඩව කෘෂිකාර්මික ණය සැපයීමේ රාජ්‍ය ක්‍රියාමාර්ගය ඇරඹුණි.

ණය ලබා ගැනීමේ දී, ආයතනික මූල්‍ය මෙන්ම ආයතනික නොවන මූල්‍ය ද වැදගත් ය. බොහෝ විට ආයතනික නොවන මූල්‍ය මගින්

1947 දී ආයතනික මූල්‍ය මගින් අඛණ්ඩව කෘෂිකාර්මික ණය සැපයීමේ රාජ්‍ය ක්‍රියාමාර්ගය ඇරඹුණි. මීට පෙර ද වරින් වර මේ සඳහා ප්‍රයත්න කිහිපයක්

දියත් වුවද, 1947 දී කෘෂි නිෂ්පාදනය සඳහා ණය ද, පොහොර, බීජ, රසායනික ද්‍රව්‍ය හා සෙසු කෘෂි යෙදවුම් ද

ගොවි ජනතාවට ණය ලබා දීම සිදු කරනු ලැබූ අතර ප්‍රාදේශීයව ග්‍රාමීය සංවර්ධන බැංකු පිහිටුවන ලදී.

1963 ව්‍යාප්ත ණය යෝජනා ක්‍රමය හඳුන්වා දුන් අතර වැඩි දියුණු කළ වගා ක්‍රම භාවිතය සඳහා අවශ්‍ය උපරිම ණය ගොවීන්ට ලබාදීම මෙහි අරමුණ විය.

සැපයීමේ අරමුණ ඇති ව, කෘෂි නිෂ්පාදන හා අලෙවි කිරීමේ සමුපකාර සමිති ඇති කරන ලදී. මේ මගින් ගොවීන්ට පෞද්ගලික ඇපකරුවෙකු ඉදිරිපත් කිරීමෙන් වගා කරන ඉඩම් ප්‍රමාණය අනුව ණය ලබාගත හැකි විය. ණය ආපසු ගෙවීම පැහැර හරින අයට නැවත ණය ලබා ගැනීමේ හැකියාව ද අහිමි විය. 1952 පමණ වන විට, කෘෂි ණය සැපයීම ආහාර දෙපාර්තමේන්තුවට ද, 1957 දී, ගොවි ජන සේවා දෙපාර්තමේන්තුවට ද පැවරුණි. 1963 ව්‍යාප්ත ණය යෝජනා ක්‍රමය හඳුන්වා දුන් අතර වැඩි දියුණු කළ වගා ක්‍රම භාවිතය සඳහා අවශ්‍ය උපරිම ණය ගොවීන්ට ලබාදීම මෙහි අරමුණ විය. 1963 දී පමණ කෘෂිකාර්මික ණය සැපයීමේ කටයුතු, බැංකු ක්‍රමය වෙත පැවරුණි. එතැන් සිට කෘෂිකාර්මික ණය සඳහා බැංකු ක්‍රමයේ සහභාගීත්වය ප්‍රධාන ලක්ෂණයක් බවට පත් විය.

බැංකු ක්‍රමයේ දයකත්වය සැලකීමේ දී මහජන බැංකුව ප්‍රධාන වන අතර එය ජනතාවගේ අවශ්‍යතා සැපයීම සඳහාම පිහිටුවන ලද්දක් විය. මීට අමතරව ලංකා බැංකුව වැනි රාජ්‍ය බැංකු ද, පසු කාලීනව වාණිජ බැංකු ද, මේ කාර්යය සඳහා ඉදිරිපත් විය. බැංකු වලට අනුබද්ධ වූ ශාඛා මගින් සහනදායී පොලී අනුපාතිකයක් මත ග්‍රාමීය

ආයතනික මූලාශ්‍ර මගින් ණය සැපයීමේ දී දැකිය හැකි ප්‍රධානම ගැටළුව වන්නේ, දුන් ණය ආපසු අයකර ගැනීමේ අපහසුවයි. බැංකු ක්‍රමයේ මූලිකත්වයෙන් ආරම්භ කළ බොහෝ ණය යෝජනා ක්‍රම ඉක්මනින් අඩාල වීමට ප්‍රධාන හේතුව වූයේ ද මෙම තත්ත්වය යි. නැවත නැවතත් නව ණය

ලබාගත් ණය ගෙවීම සඳහා නැවත නැවත ණය විම ද, වක්‍රීය ආකාරයෙන් සිදුවෙයි.

යෝජනා ක්‍රම ඇති වුව ද, පෙර කී සාධකයම එහි අසාර්ථකත්වයට මුල් වීම හේතුවෙන්, ක්‍රමයෙන් ගොවියා නැවත ණය ලබා ගැනීමට නුසුදුස්සෙකුගේ තත්ත්වයට පත් විය. ආපසු ණය නොගෙවීමේ හේතු සාධක ලෙස විවිධ හේතු නිසා සිදුවන අස්වනු පාළුවීම, ඉලක්කගත ලාභ නොලැබීම වැනි සාධාරණ හේතු ද, ඇතැම් අවස්ථාවල ඒ පිළිබඳව දක්වන නොසැලකිල්ල හේතුවෙන් හිතා මතා ණය පැහැර හැරීම ද බලපානු ලබයි. කෙසේ වුවද, ආයතනික මූලාශ්‍ර යටතේ ලබාගත් ණය ආපසු නොගෙවීම හේතුවෙන්, ඒ යටතේ නැවත ණය

ලබාගත නොහැකි වන විට, නැවත ආයතනික නොවන මූලාශ්‍ර යටතේ ණය ලබා ගැනීමට ගොවීන් පෙළඹේ. ලබාගත් ණය ගෙවීම සඳහා නැවත නැවත ණය විම ද, වක්‍රීය ආකාරයෙන් සිදුවෙයි. පසුගිය කාලයේ, සොළොත්තරුව වැනි ප්‍රදේශයන් හි, සියදිවි හානි කර ගැනීම් රැසකට හේතු වූයේ ගොවීන්ගේ ණය ප්‍රශ්නය යි. කෘෂිකාර්මික කටයුතු සඳහා ණය ලබාදීම තුළින් බලාපොරොත්තු වන්නේ ගොවීන්ට තම කෘෂිකාර්මික කටයුතු සාර්ථකව කරගෙන යාමට අවශ්‍ය මූල්‍යමය දයකත්වය සැපයීමයි. එහි දී කෘෂිකාර්මික කටයුතු වල සාර්ථක ලෙස නියැලීමට පවතින සංරෝධක ඉවත් කොට ගොවියාගේ ණය බර අඩුකොට, දේශීය කෘෂිකර්මය සංවර්ධනය කිරීම මූලික අරමුණ වේ. ආයතනික නොවන මූලාශ්‍ර වලින් ණය ගැනීමේ දී ණයගැතිභාවයේ විෂම වක්‍රය තුළ රැඳෙන ගොවියා ඉන් මුදවා ගැනීමට ආයතනිකමය ණය ක්‍රමය තුළින් හැකි වේ යැයි අපේක්ෂා කළ ද, පවතින තත්ත්වය යටතේ දැකිය හැකි වන්නේ බොහෝ විට, ගොවියා දරිද්‍රතාවයෙන් පමණක් නොව ඉසිලිය නොහැකි ණය බරකින් ද පීඩාවට පත්ව සිටින බවයි.

ණය ආපසු ගෙවීමේ දී සහනදායී පොලී අනුපාතිකයක් යටතේ ණය මුදල් ලබාදීම මෙන්ම ඒවා නිසි අයුරින් 32 වෙනි පිටුවට

රෝගීන් රඹුක්වැල්ල
පර්යේෂණ නිලධාරීන්
අලෙවි, ආහාර ප්‍රතිපත්ති හා
කෘෂි ව්‍යාපාර අංශය
හෙක්ටර් කොබ්බෑකඩුව
ගොවි කටයුතු පර්යේෂණ
හා ප්‍රභූණ කිරීමේ
ආයතනය.

14 වෙනි පිටුවෙන්.....(ඉතිරි)

ණය ගැනිභාවය.....

කලමනාකරණය කිරීමේ
අවශ්‍යතාවය ද වැදගත් වේ.
ගොවි සමාජ තුළ පවතින සමාජ
හා භෞතික කලාප මෙන්ම
කෘෂිකාර්මික කටයුතු වල ද
පවතින අසමානත්වය
සැලකිල්ලට ගෙන, ලාභ
ඉපැයීමේ අරමුණට නොව ග්‍රාමීය
කෘෂිකර්මයට මූල්‍ය සම්පාදනය
කිරීමට ප්‍රමුඛතාවය දිය යුතුය.
මේ ක්‍රියාවලිය දේශීය රාජ්‍ය
බැංකු මගින් හෝ වෙනත්
ආකාරයක කෘෂි ණය සපයන
ආයතන විසින් පවතින ක්‍රමයට
වඩා කාර්යක්ෂම වූ හා සාර්ථක
ක්‍රම අනුගමනය කිරීම වැදගත්
වේ. දේශීය ගොවියා
ණයගැනිභාවයේ විෂම වක්‍රයෙන්
මුදවා ගැනීමට එය පිටුවහලකි.